

DOBRUŠSKÝ ZPRAVODAJ

MĚSÍČNÍK PRO KULTURNÍ A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT DOBRUŠKA

SRPEN 1997

ZPRÁVY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

I zastupitelé města si vyhlásili prázdniny

Poprvé v novodobých dějinách Města, považujeme-li rok 1990 jejich počátkem, se neuskutečnilo zasedání Městského zastupitelstva, řádně ohlášené, naplánované i projednané. Důvod? Dostavilo se pouhých šest členů zastupitelstva. A tak starostovi nezbylo, než omluvit se hrstce přítomných občanů, zasedání ukončit a svolat jej v náhradním termínu 14. 7. 1997. Věřte, že mu v té chvíli nebylo dobře a projevená lítost a stud za vrcholný městský orgán byla na místě.

Problémy se psy se stupňují

V Dobrušce je hlášeno asi 500 psů, z toho v samotném městě jich je asi 300. Troufl bych si říci, že další nejméně stovka psů zde je nehlášených. V Dobrušce tedy připadá na každých 12 lidí jeden pes. Za ohlášené psy město získá formou poplatků necelých 60 000 Kč. Pokud někdo myslí, že to je dostatečné za řešení stížností, hledání psů nebo jejich majitelů, pokud pes někoho pokousal, zajišťování nalezených psů apod., tak se

hluboce mýlí. Protože zákony týkající se této věci jsou až nepochopitelně mírné, obracíme se s prosbou k majitelům psů, aby o ně více dbali - zejména aby je nenechali volně pobíhat městem, znečišťovat veřejná prostranství apod. Současně je třeba říci, že víme o majitelích psů, kterých si vážíme pro jejich řádnou a vzornou péči a kteří by mohli být příkladem.

- VIZR -

Na slovíčko, pane senátore!

Od chvíle, kdy byl Dr. František Bartoš (KDU) z Rychnova n. Kn. zvolen senátorem, uplynulo již půl roku. Zatímco pro některé senátory je to vlastně již celá čtvrtina jejich funkčního období, „náš“ senátor byl zvolen do funkčního období na 6 let. Dovolili jsme si ho proto navštívit a položili mu několik otázek v souvislosti s jeho předvolebními proklamacemi i na setkáních v Rychnově, Opočně, Holíčích, Chocni a mnoha dalších místech.

Pane senátore, při předvolebních setkáních jste hovořil hodně o tom, že

máte zájem na oživení myšlenky Euroregionu Glacensis, což mělo podle Vašich slov přinést do naší oblasti i finanční zdroje. Jste půl roku senátorem, většinu času trávíte v Praze. Jak vidíte potřebu Euroregionu dnes? Nezůstalo jen u Vašich předvolebních slibů?

„V žádném případě. Dokladem toho je jistě například setkání ministrů zahraničních věcí ČR a Polska v Rychnově. Byl to významný krok pro náš mladý euroregion a především pro oblast, v níž žijeme a která je po mnoho let zužována hranicí

za hřebenem Orlických hor. Ta bránila donedávna v přechodu na polskou stranu i turistům, nyní pracujeme na tom, aby nebránila ani v rozvoji běžného denního styku všem občanům. Cílový stav věci si představují tak, že do Klodska budeme jezdit z Rychnova přes hřeben Orl. hor bez toho, že to krajíně CHKO ublíží a že telefonické spojení mezi Chocní a Klodskem bude takové jako mezi Chocní a Hradcem.“

První oficiální zahraniční delegace Senátu ČR se vydala do Polska. Vedl ji Petr Pithart. Pro nás je však zajímavé, že jste byl jejím členem i Vy. O návštěvě v obou komorách polského Parlamentu, u maršálka Sejmu Josefa Zicha, maršálka Senátu Adama Struzika, přijetí ministrem obrany panem Stanislavem Dobrzanskim, premiérem Włodzimerzem Cimosziewiczem a dokonce samotným prezidentem Polské republiky Alexandrem Kwasniewskim psaly již hodně noviny s celostátní působností. Nás však zajímá především Váš dojem z první Vaší zahraniční cesty na tak vysoké úrovni.

„Při všech setkáních byla diskutována otázka vstupu obou zemí do NATO a EU. Bylo konstatováno, že obě země mají společný zájem a nejsme si navzájem konkurenty. Obě země se vzájemně podporují. V Polsku má tento záměr pro nás překvapivě vysokou podporu občanů – až 90 %, zatímco k zamyšlení vedou výsledky veřejného mínění u nás – tento krok podporuje zatím jen 40 % občanů ČR.“

Děkuji za rozhovor.

Jiří Daniel

Na snímku z jednání Senátu ČR sedí senátor František Bartoš uprostřed (pátý zleva). Zcela vlevo senátor Bohumil Čada, bývalý přednosta Okresního úřadu v Ústí nad Orlicí.
Foto Jiří Daniel.

Nové mapy

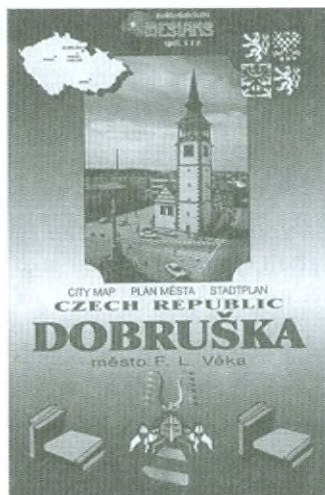
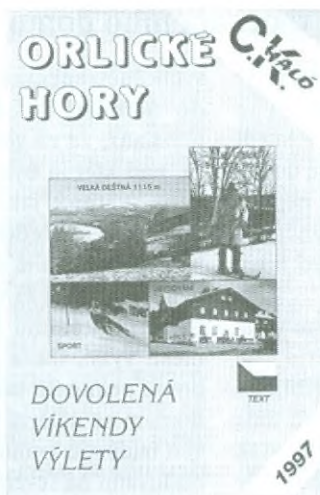
Městský úřad Dobruška se v I. pololetí r. 1997 spolupodílel na vydání dvou map, které rozšíří a doplní řadu map s regionální tematikou.

První mapa má název „Orlické hory“ a byla vydána firmou C. K. Haló Hradec Králové. Obsah je lákavý pro mototuristy, což činí zvláště silniční síť

s obvyklou známou legendou pro jednoduchou orientaci. Každé město je zvýrazněno svou charakteristickou symbolikou ve formě zmenšené fotografie. Mapa je doplněna o charakteristiku hraničních přechodů do Polské republiky, kde domínuje provozní doba, charakter přechodu a rozsah provozu. Druhou stranu mapy

doplňují fotografie, text o historii jednotlivých měst a obcí s nabídkou služeb penzionů, restaurací a horských chat. Mapa je složena do formátu A6 a vytištěna na kvalitním lakovaném papíru.

Druhá mapa je „Plán města Dobrušky“, vydaný nakladatelstvím Mesians, s. r. o. Vznikla za podpory místních podnikatelů, aby mimo jiné prezentovala jejich firmy. Kromě plánu města se základním značkovým klíčem obsahuje mapa polohové vyobrazení jednotlivých firem a barevné reklamy s nabízenými službami. Na druhé straně domínuje historie a 2 barevné fotografie

Dobrušky. Řadu reklam uzavírá základní orientační mapa se silniční sítí Dobrušky a okolí. Mapa je složena do formátu A6, vytištěna na jemném rastrovém mapovém papíru a opatřena fólií proti opotřebení.

- Taj -

Lapidárium

Představujeme vám železný náhrobní kříž původně situovaný u zdi kostela svatého Václava v Dobrušce. Jedná se o 2,20 m vysoký kříž s korpusem Krista, ukotvený v opracovaném pískovcovém podstavci.

Kříž se vyznačuje krásnou kovářskou prací z 19. století. Protože hrozilo, že kříž bude zničen postupnou erozí a rezavěním a též zednickými pracemi při opravě fasády kostela, byl za podpory dobrušského vikáře pana Jaroslava Smrčka odborně ošetřen, nazonzervován a pietně instalován v Lapidáriu MÚ.

- Taj -

Z dějin renesančního domu

Chodíváme kolem něj téměř každý den – dům s číslem popisným 38 je nejčerstvěji opraveným domem v horní frontě náměstí. V nedávné době se dostal i na stránky novin, kde proběhla nepřesná zpráva o zániku jeho renesančních sgrafit. Mnozí jej znají jako sídlo nové lékárny a lékařských ordinací.

Dům nalezneme v cenném místě v nároží náměstí, při zakládání města zde byla vyměřena širší parcela (přibližně 13,4 m), což samozřejmě její cenu dále zvýšilo. Mezi nejcenější parcely se však toto místo nemohlo počítat, předstihly jej parcely, které se nacházely v nárožích ulic směřujících k městským branám. Porovnáním šířek průčelí 71 domů v hradbách (stav v roce 1840 po odečtení radnice, pivovaru a evidentně rozdělených parcel) zjistíme, že se nalézala mezi dvaceti nejširšími parcelami.

Nejstaršími doklady existence zástavby těchto míst jsou střepy nádob ze 14. a 15. století, získané při záchranném archeologickém výzkumu uvnitř domu. Z přelomu 15. a 16. století pocházejí i zlomky kamnových kachlů. Pravděpodobně v tomto období vznikl větší z obou nyní zničených sklepů, které částečně vystupovaly do prostoru pozdějšího podloubí. Již tehdy byla podstata domu shodná s rozvržením

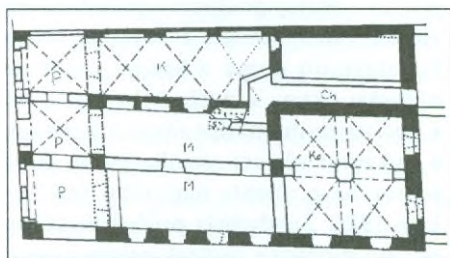
vrcholně renesančního domu: v nároží do náměstí široká síň zvaná tehdy mázhaus, za ní velká nevytápěná komora, nad kterou byla určitě umístěna roubená světnice jako hlavní obytná místnost, a k sousedovi úzký severní trakt krámu. Na straně do náměstí nescházelo úzké podloubí či spíše dřevěná podsíň. Oproti dnešnímu stavu byla úroveň náměstí vyšší, takže se do podsíňe ani do domu nemuselo stoupat po schodech. Za domem se nalézal dvorek (dnes je zastavěn budovou knihovny) s hospodářskými budovami na severní a východní straně.

Z renesančního domu, vystavěného nepochybně po požáru města v r. 1565 (nejspíše na přelomu 16. a 17. století) se dochovala převážná část obvodového zdíva, klenby podloubí a části severního traktu přízemí a konečně na jižní fasádě zlomek ojedinělého kobercového sgrafita. Charakteristickým rysem renesanční stavby je (a pro většinu soudobých staveb v našem kraji) zdívo z opuky kladené

na jíl (nikoliv na maltu), cihelné klenby a to, že chybí kamenná ostění dveří a oken, která zřejmě byla v prostředí poddanské Dobrušky drahým luxusem. Jak tento dům vypadal? Byl již nepochybně jednopatrový, do náměstí se otvíral podloubím a můžeme předpokládat, že měl v čelní stěně patra tři až šest oken. Zda byl nad okny dřevěný nebo zděný štít, se lze jen dohadovat. Obě průčelí domu zdobilo sgrafito, opakující schéma výzdoby kazetových stropů. Vstup do domu umožňoval velký kamenný portál mázhauzu s půlkruhovým záklenkem. Mázhauz měl trámový strop a podél jeho severního boku se táhl trakt krámu s valenou klenbou s trojicí vstřicných výsečí (lunet) zdobených typickými hřebínky. Za touto místností se pravděpodobně nalézaly průchod do dvora, malá komora a snad i černá kuchyně. Přesnou polohu kuchyně není možné pro množství přestaveb určit, mohla se nalézat i v patře. Zadní část domu s velkou komorou a schodištěm v zadní části sině byla pozdějšími přestavbami proměněna, ale její schéma rozpoznáme dodnes. Je zajímavé, že dům byl po r. 1565 v majetku rodu Potůčků celých 5 generací. Potůčkové patřili mezi nejvyšší vrstvy městského obyvatelstva, jeho mužští členové se zabývali řeznictvím a byli dokonce panskými rychtáři. V r. 1651 bydleli v domě sedmdesátiletý Jan Potůček, jeho šedesátiletá manželka Kateřina, patnáctiletý syn Jiří a šestatřicetiletý pacholek Matěj. V r. 1666 zde v nájmu bydleli židovští manželé Samek a Rozina. V roce 1683 dům koupili nákladníci pivovaru za 520 kop mišeňských grošů a v r. 1712 jej za dvojnásobek získal Jan Paškál. To už byl dům obnoven po ničujícím požáru, k němuž došlo 4. září 1702.

Pravděpodobně v této době byl mázhauz rozdělen, jeho jižní půle zaklenuta a velká komora v přízemí byla působivě zaklenuta na střední pilíř. Nejpozději v této době byla do zadní části krámu umístěna černá kuchyně, došlo i k přestavbě podloubí. V průběhu 18. stol. se zde vystřídalo 6 rodin majitelů, v r. 1733 dům vyhořel a v r. 1779 jej za 1180 zlatých koupil Josef Tauc. Když jej pak v r. 1813 jeho syn František prodal, byla cena domu opět dvojnásobná – bylo nedlouho po dalším velkém požáru (9. 5. 1806) a dům již prošel obnovující přestavbou.

Vyobrazení: Skica půdorysu domu čp. 38 před poslední opravou. Označení jednotlivých místností renesančního domu: P – podloubí, M – mázhauz (sině), K – krám, Ko – velká komora, S – schodiště, Ch – průchod do dvora.

Tehdy byla zaklenuta střední chodba, vznikly dnešní schodiště do patra i do sklepů, úzký průchod do dvora a nová komůrka po jeho boku vybavená plackovými klenbami. V patře došlo k řadě úprav, z nichž je možné rozeznat především přezdění a rozdělení velké světnice (nad komorou). Místnosti patra tehdy obdržely dřevěné trámové hladce omítané stropy. Kapsy po trámech se podařilo nalézt v severozápadní nárožní místnosti. Poslední zápis v Pišlově soupisu majitelů domů pochází z roku 1828, kdy dům

čp. 38 koupil Jiří Pumr, změny majitelů v dalším století musí dějepisci Dobrušky teprve zpracovat. Podle Aloise Beera byl zde v roce 1847 umístěn hostinec U Konička a majitelem domu byl sládek Broušil. Dům byl tehdy jednopatrový, měl valbovou střechu a do náměstí hleděl pěti okny, do ulice měl za obloukem podloubí v přízemí i patře po třech oknech. V podloubí byly uprostřed dveře a po jejích stranách bylo po okně. Po požáru v r. 1866 bylo zrušeno podloubí, dům obdržel nový plášť a střechu. Beerovy kresby z let 1887 a 1889 zachytily průčelí s obrysy podloubí a ponechanými klenáky, ve středním a severním oblouku dveře do domu a krámu, v jižním oblouku okno. V patře bylo šest oken s gotizujícími nadpražními římsami a nad nimi větrací okénka půdy. Další přestavba proběhla nedlouho před rokem 1926. Tehdy byla průčelí domu patřícího židovské podnikatelské rodině Tohnů, upravena do podoby, kterou

jsme donedávna znali. Právě tehdy bylo odhaleno známé sgrafito. Po r. 1945 byly v domě byty, domovní správa a nakonec Lidová škola umění a Městský dům pionýrů a mládeže. Poslední stavební změny byly provedeny v r. 1959 pro okresní soud. Ten se sem však v důsledku zániku dobroušského okresu v r. 1960 již nenastěhoval. Tehdy mimo jiné zmizely velké výklenky ve stěnách hlavní chodby a severní místnosti přízemí. Po r. 1989 byl dům pronajat Elektromontu a posléze prodán nynějšímu majiteli. Výsledek poslední rekonstrukce, při níž bohužel zanikly sklepy a původní omítky v interiérech a zmizelo i ojedinělé kobercové sgrafito, může posoudit každý návštěvník domu. K nesporným kladům rekonstrukce patří nové využití, odpovídající poloze domu a úprava fasád, při níž byly zdůrazněny oblouky zrušeného podloubí.

ing. Jiří Slavík

*pracovník Památkového ústavu
v Pardubicích*

Útržky vzpomínek starších více než padesát let

Co se dělo v sokolovně v době německé okupace...

Večer 13. dubna 1941 po zastavení činnosti Sokola vrchní strážmistr pan Cidlina tuto skutečnost oznámil starostovi panu Matyášovi. Narychlo byli sehnáni členové a zajištěna místa, kam se ukryjí cenné sokolské věci a dokumenty. Při stěhování pomáhal tehdejší správce sokolovny pan Jan Drašnar a sokolník Alois Voltr. Sokol jako protiněmecká organizace byl zrušen 12. 10. 1941 a v Dobrušce byla sokolovna zabrána Němci 15. 12. 1941. Pro budovu a její další omezené fungování bylo velkou výhodou, že tito dva se o budovu dále

starali a ta mohla sloužit občanům až do konce války. Věci, které se narychlo z budovy odvážely a odnášely, byly pak uloženy ve spolehlivých sokolských rodinách (Petříkovi, Železní, Školníkoví a další). Po roce 1990 je znovu sháněl p. Vladislav Balcar, aby z nich vytvořil archiv dobroušského Sokola.

Co se dělo v sokolovně po jejím zabrání? Nadále se promítalo kino a pořádaly kulturní akce. Přibýly tam kabarety a akce pořádané pro německou armádu v Dobrušce a pro německé občany. Dále fungoval výčep s A. Voltrem, který v suterénu bydlel a umožnil se správcem p. Drašnarem i další tajnou činnost.

Družstvo mužů - nářadovců ve složení J. Školník, V. Volhejn, J. Marek, Fr. Kupka, Dubánek, Kárník, J. Kosař, Josef Štěpán a Jos. Štěpán oba z Křovické ulice, R. Ježek a J. Potoček a snad i někdo další se pravidelně scházeli na jevišti, kde zůstalo tělocvičné nářadí ke cvičení. Během doby k nim přibyl (již nevím jak) jeden voják - Rakušák, dřívější člen vídeňského Sokola. Vzali jsme jej mezi sebe, ale po čase se s námi přišel rozloučit, protože šel na frontu.

Jiná společnost se scházela u Voltra na pivo a během doby se se svým posezením a zábavou přestěhovala do divadelní šatny v suterénu. Tam občas pořádali sedánky a Voltr jim k tomu sehnal i něco k snědku. V téže šatně se během doby scházeli i mladí lidé (Vl. Michlová, R. Ježek, Bl. Fingrová, J. Kárník, J. Poláček, M. Tošovský, R. Drejsl, R. Šťásek, L. Nyžnyk i další) a ustavili kroužek LUK (literární a umělecký kroužek). Rozhodli se pořádat jednou za 14 dnů programový večer. Na něj připravovali programy z literatury, poezie, divadla, umění, hudební. Vždy tam přinesli židle, piáno, udělali výzdobu a podium. Zvali tam známé, kteří chodili ve svátečním oblečení. První takový večer byl na počátku roku 1945.

Vzpomínám si, že to byly večery slavnostní s pozvanými účinkujícími - MUDr. J. Hirschem-Choltickým, R. Drejslem, Karlem Kárníkem (výborný Dobrušský herec), přednášky o italské renesanci, o básnictví našem i francouzském, o české a ruské klasické hudbě, o našem a světovém herectví. Na večerech, které začaly počátkem roku 1945, se scházelo stále více mladých lidí. Po revoluci se rozhodli sestavit vlastní revoluční pásmo, které nazvali „Z rozvátých mračen aneb pásmo tří rohů“. Základem byla sborová recitace ...těžkými kroky roky jdou, divadelní ukázky z her Balada z hadrů, Bílá nemoc, Matka, poezie Seiferta, Holana, Nechvátala, doprovázena hudbou J. Ježka a R. Drejsla. Ještě v roce 1945 jsme toto pásmo uvedli v Dobrušce a na zájezdech do Olešnice, Solnice, Ohnišova a v řadě okolních obcí. Jezdili jsme vojenským nákladákem a po ukončení byla tancovačka při vlastní hudbě. Tyto večery měly u návštěvníků velký úspěch. Činnost potom pokračovala v rámci Svazu české mládeže, který v Dobrušce vznikl z kroužku LUK v sokolovně za účasti učitele Josefa Pancíře, který se vrátil z koncentračního tábora.

- R.J. -

VÝZNAMNÍ OBČANÉ DOBRUŠKY

Josef Jiří Novotný (1851 - 1907)

Život Josefa J. Novotného, zasloužilého ředitele kůru a dirigenta Dobrušských pěveckých jednot, se zdá šedým a celkem bez většího významu mimo naše město, ale poznáme-li celý jeho život blíže, vidíme, že to nebyl jen hodný člověk, jak na něho Dobruška vzpomíná.

Poznáme, že to byl umělec vysokých kvalit, hudební skladatel, dirigent, pedagog, opravdový vlastenec, který celý svůj život věnoval Dobrušské veřejnosti, ač mu učitelé prorokovali skvělou budoucnost a jeho přátelé mu nabízeli ihned po studiu na varhanické škole v Praze lepší život.

Žil život plný lásky a sebeobětování. Obdaroval svým úsměvem, posílil dobrým příkladem a zůstaly na něho ty nejkrásnější vzpomínky.

Pan učitel Kohoutek vzpomíná:

„Slyšel jsem mnoho o panu řediteli Novotném vyprávěti a vždy to byla slova obdivu, vděčné vzpomínky, lásky. Od nejtěššího věku slyšel jsem o něm téměř denně od rodičů, zvláště od tatínka, který byl jeho žákem. Denně jsem však o něm slyšel od jeho sestry, paní Anděliky Cittové, která mi ráda o „Josefovi“ vyprávěla, neboť on byl její chloubou a ve mně měla velmi vděčného posluchače. Vydržel jsem celé hodiny poslouchat a hrabat se v zažloutlých papírech a notovinách nebo ve vyrudlých fotografiích, o nichž paní Cittová tolik věděla a které se všechny týkaly pana Novotného. Škoda, že tak brzy zemřela, poslouchal bych vděčně i dnes a snad bych dovedl mnohé zachránit, co propadlo zkáze a co by nám mnoho povědělo o tom skromném muži, který svým životem může se bezpečně řadit mezi veliké a svým uměním mezi nejlepší.“

J. J. Novotný byl v Dobrušce skoro doma. Pocházel ze staré učitelské rodiny. Jeho dědeček, Jiří Novotný, byl učitelem v Moravanech, když se mu 14. dubna 1813 narodil syn Josef. A jak matriky uvádějí, zemřel Jiří Novotný jako školní učitel v Bystrém. Syn Josef se stal také učitelem a později řídícím na škole v Novém Hrádku nad Metují. Jeho manželka Marie však pocházela z Dobrušky, byla dcerou Františka Laichtera, truhláře z Dobrušky, a Rozálie, rozené Koubové, také z Dobrušky. Matka Josefa Jiřího Novotného byla tedy sestrou známého Dobrušského starosty

Františka Laichtera. J. J. Novotný se narodil 21. prosince 1851. Byl z dvojčat, jeho bratr František, podle zápisu v matrice farního úřadu v Novém Hrádku, záhy zemřel. Novotný prožil v Novém Hrádku šťastné mládí, vychodil školu a dostal první základy hudebního umění od svého otce, který byl v širém okolí znám jako vynikající hudebník. Pak vychodil nižší reálku a odešel na studie do Prahy. Tam studoval na pražské varhanické škole u profesora J. B. Foerstra a u ředitele školy Fr. Zd. Skuherského. Studia zakončil absolventským koncertem 26. 7. 1878, na kterém zahrál svou *Fugu in D* pro varhany. Profesori školy a známi ho přemlouvali, aby zůstal v Praze a věnoval se kompozici, protože byl v tomto oboru velice nadaný. On však toužil stále silněji po tom, aby se mohl vrátit zpět do Orlických hor.

Do Dobrušky přišel J. J. Novotný na podzim r. 1878 po dokončení studií a na přímluvu svého otce se dále věnoval školní službě. Odešel jako učitel do Zbečniku u Hronova. Když pak šel do výslužby Dobrušský řídící učitel a ředitel kůru Novák, bylo místo ředitele kůru v r. 1879 nabídnuto na přímluvu tehdejšího purkmistra a strýce pana Novotného mladému Novotnému. Ten místo radostně přijal a sloužil mu poctivě až do smrti.

Jeho bydlíštěm se stal dům čp. 361 poblíž Hájkovy kovárny v Domašinské ulici. Tam si zařídil jednu místnost jako třídu, kde nechyběla ani školní tabule a kde vyučoval své žáky. Tam se také každoročně, vždy 22. listopadu na svatou Cecílii, jež je patronkou muzikantů, scházeli všichni Dobrušští chrámovi hudebníci a zpěváci.

Mladý Novotný se brzy zamiloval do Fanyňky Markové, ale její otec a se-

stra bránili této známosti. Dívka se prodala za jiného.

Kolem roku 1886 se ucházel Novotný o slečnu Stürlerovou, ale ani tato známost neskončila sňatkem a Novotný zůstává trvale svobodný.

Následuje mnoho let poctivé a vysilující práce. Jako ředitel kůru a varhaník brzy po svém nástupu rozšiřoval chrámový sbor o zpěváky a hudebníky jednak z vlastní hudební školy, jednak o muzikanty z okolí. Měl ztíženou pozici, neboť v této době byli dobří muzikanti soustředěni ve Valské kapele. Proto nejprve založil v roce 1886 smyčcové kvarteto čtenářské besedy Mutina, jejímž byl členem. Hráli při akcích besedy a při místních událostech.

Později seവിച്ചil vlastní kapelu složenou z velmi dobrých muzikantů, která až do rozpadu Valské kapely (1916) s ní dokázala na veřejnosti soutěžit. V roce 1901 se mu podařilo sestavit orchestrální těleso a po vynikajícím koncertu České filharmonie dne 15. 11. 1902 v Dobrušce ho rozšířit na třicet hudebníků. První koncert tohoto volného sdružení připravil Novotný na 27. 3. 1904, přestože byl již zcela slepý. Z orchestru se vytvořilo „Filharmonické sdružení pro město Dobrušku a okolí, spolek pro pěstování orchestrální hudby se sídlem v Dobrušce“ a za řízení Novotného vystoupilo poprvé dne 8. 12. 1904. Filharmonie měla již 45 členů a samozřejmě i těžkosti při organizování své činnosti.

V roce 1891 Novotný těžce onemocněl. Slábl mu zrak a choroba nezadržitelně postupovala. Po marných pokusech bylo zjištěno, že se vyléčit nedá. Roku 1904 dostal šedý zákal a oslepl úplně.

Teprve po operaci nabyl částečně zrak.

Ta doba, kdy Novotný oslepl, byla nejbolestnější. I když nedošel sám ani do blízkého kostela, zastával všechny své povinnosti stejně poctivě jako dřív. Zachovával stanovený pořádek v kostele i mimo něj, hrál slepý mistrně na varhany celé dlouhé mše z paměti a správně jako dřív. V ten čas pořádá Filharmonické sdružení koncerty i v blízkém okolí a Novotný diriguje z paměti a naprosto správně.

„Bylo dojemné, když slepého dirigenta přiváděli jeho dva žáci k pultu, aby převzal řízení orchestru. Mnohým tekly slzy po tvářích, když se pan ředitel ukláněl do hlediště, odkud mu bouřil vstříc potlesk, a kde on neviděl nic než mrazivou tmu.“

Poslední rok ho nemoc velice poznamenala. Ale ani v této době nezanedbával své povinnosti. Skoro všichni na něho zapomněli. Zůstával sám, jen se svými kamarády Slavíkem, majitelem strojírny, a Novákem, fotografem, a několika žáky, kteří se usadili v Dobrušce.

V polovině listopadu se mu hodně přitížilo. Nikdo netušil, že se blíží konec. Ve středu 20. listopadu 1907, vydechl naposledy.

Na svátek sv. Cecilie roku 1878 do Dobrušky přišel a téhož dne roku 1907 po 29 letech byl za ohromné účasti lidí z celého okolí pochován do hrobu svých rodičů na hřbitově u sv. Ducha. Náchodské noviny ze dne 29. 11. 1907 právem zakončily svůj nekrolog slovy: „Je přece jen pěkné být tak dobrým člověkem.“

Mgr. Věra Chmelařová

Společenská kronika

ŽIVOTNÍ JUBILEA

V měsíci srpnu 1997 oslaví své vysoké životní jubileum
tito občané našeho města:

95 let Pergl František

94 let Hejzlarová Anežka

88 let Matějů Anna

87 let Ryšavý Miloslav

85 let Kodydek Václav

75 let Fišer Jan
 Nentvichová Marie
 Mervartová Ludmila

70 let Franc Jaromír
 Slavíková Cecilie
 Potoček Josef
 Beznosková Jiřina
 Švarcová Marie
 Kaněrová Ludmila
 Kozub Ján
 Šolín Jaroslav
 Javůrková Marie

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, dostatek životního elánu a optimismu
a ještě hodně spokojených a šťastných let v našem městě a obci.

VÍTÁME DO ŽIVOTA

Anitu Melišovou
Lenku Rumpíkovou

Kateřinu Rydlovou

Šťastným rodičům blahopřejeme.

SŇATEK UZAVŘELI

Ing. Václav Bílý
MUDr. Monika Půlpánová

Jiří Suk
Soňa Adámková

Miroslav Čtvrtečka
Petra Dobrovolná

Libor Matějů
Hana Sedláčková

Ivan Reško
Veronika Sochová

Novomanželům na jejich společné cestě životem přejeme hodně zdraví,
pohody a splnění všech přání.

LOUČÍME SE SE ZESNULÝMI

Vratislavem Císařem, Dobruška
Miloslavou Novákovou

10. 6. 1922
16. 2. 1922

Čest jejich světlé památce.

LISTY Z KRONIKY

Velká vlaková loupež v Dobrušce roku 1936

Onoho úterý 18. srpna 1936 nastoupil poštovní zřízenec Eduard Zmatlík svoji službu na poštovním úřadě v Dobrušce, který byl až do roku 1940 umístěn na tehdejším Malém náměstí v domě čp. 45. Službu nastoupil tak jako v jiné dny. Zdaleka však ani netušil, že dojde k události, která nepříznivě ovlivní celý zbytek jeho života. Tohoto dne, rovněž tak jako jindy, obstarával také podvečerní odvoz poštovních zásilek na dobušské nádraží. Ty se tehdy převážely v uzamčeném poštovním voze taženém párem koní, které řídil kočí Jan Matějů z Dobrušky. Doporučené zásilky, převážené v zaplombovaných pytlích, doprovázel vždy poštovní zřízenec až na nádraží. Tam, po jejich uložení do poštovního kupé železničního vagónu, odjel vlakem do Opočna, kde je předal k další přepravě.

Pochopitelně, že celá procedura byla vázána řadou bezpečnostních předpisů. Vrchní strážmistr František Cidlina, tehdejší velitel dobušské četnické stanice, do svých paměti zaznamenal:

„Na nádraží v Dobrušce směly být poštovní zásilky překládány z poštovního vozu do železničního vagónu jen u nádražní budovy před kanceláří. V kritický den, když přivezli poštu na nádraží v Dobrušce kolem 19. hodiny, stál železniční poštovní vůz na konci nádraží u skladiště Rolnického družstva. Přesto, že překládání poštovních zásilek v těchto místech poštmistr Štěpán z bezpečnostních důvodů přísně zakázal, kočí Matějů a poštovní zřízenec Zmatlík na zakázaném místě zásilky do osamělého železničního vozu přeložili. Matějů odejel s poštovním vozem zpět do Dobrušky, kdež-

to Zmatlík železniční vůz uzamkl a odešel na nádraží vybrat z poštovní schránky listovní zásilky.

Toho využil neznámý pachatel (který pravděpodobně odněkud překládání pozoroval), po odchodu Zmatlíka – asi paklícem – poštovní vůz odemkl, vybral si z osmi pytlů právě pytel s penězi, vyskočil ven, vůz zase uzamkl a utíkal s pytlem kolem skladiště Rolnického družstva k továrně (barevna), pak se dal po pravém břehu říčky „Zlatý potok“ k západnímu konci nádraží, u transformátoru přeběhl trať, skočil do příkopu, pytel otevřel, obsah vysypal na zem, vzal menší pytel s penězi a v nastávajícím soumraku zmizel.

Když se poštovní zřízenec Zmatlík vrátil k železničnímu vozu, otevřel jej, vstoupil dovnitř a shledal, že má zásilky přeházené. Proto ihned začal hledat peněžní pytel, všechny pytle přeházel, avšak peněžní pytel nenašel. Nato Zmatlík vystoupil z vozu, hledal chybějící pytel pod vozem a v okolí vozu, avšak bezvýsledně. Proto opět vstoupil do vagónu, zase všechny pytle prohlížel a přepočítával, ale pytel s penězi nenašel. Nato vystoupil z vozu, vůz uzamkl a šel na nádraží, kde se svěřil železničnímu zřizenci Minářovi, že se mu ztratil z uzamčeného vozu peněžní pytel. Minář řekl Zmatlíkovi, aby ztrátu peněz oznámil četnictvu. Zmatlík se však opět vrátil k železničnímu vozu, znova přeházel a přepočítal všechny pytle, peněžní pytel však nenašel, proto železniční vůz uzamkl a šel po silnici kolem sokolovny do Dobrušky. (Nádraží tehdy ještě nebylo vybaveno telefonem.)

U Pomníku padlých potkal poštovního úředníka Kohoutka, který po vyslechnutí

Zmatlíka vzal kolem jedoucímu cyklistovi kolo a ujižděl případ oznámiti na četnickou stanici...

Četnictvo ihned zahájilo usilovné pátrání po pachateli, telefonicky vyrozumělo všechny četnické stanice v okolí Dobrušky, četnickou pátrací stanici v Hradci Králové, okresní četnické velitelství v Novém Městě nad Metují, avšak veškeré pátrání zůstalo bezvýsledné.

Podobných krádeží poštovních vozů a přepadávání listonošů bylo v tom čase v celé republice spácháno více, odcizeny velké sumy peněz, ale pátrání zůstalo bez výsledku. Poněvadž v květnu 1938 byly uzavřeny a střeženy státní hranice a krádeže peněžních poštovních zásilek úplně ustaly, bylo patrné, že krádeže prováděli mezinárodní zločinci..."

Podle zápisu tehdejšího městského kronikáře Františka Pišla bylo ve zmíněném poštovním pytlí 93 000 Kč v papírových penězích, 6 000 kovových mincí a za 6 000 Kč cenin.

"...Pytle byly druhého dne nalezeny asi 300 m od nádraží v příkopě pod železničním náspem. Obsah byl vyházen, peníze však zmizely."

Veškeré pátrání po pachatelích zůstalo bezvýsledné, ačkoliv četníci dostávali

od lidí řadu podnětů ke stíhání tzv. podezřelých osob, jejichž jediným proviněním však bylo, že byli najednou při penězích. Lidská zášť a zlomyslnost dostala tak zase jednou příležitost k vyřizování osobních účtů...

A jak vše nakonec dopadlo? Lupič či lupiči zůstali nevypátráni.

Je nesporné, že v tomto případě byly bezpečnostní předpisy hrubě porušeny. Klíč od poštovního kupé v železničním vagonu měl přednosta železniční stanice vydat poštovnímu zřízení až by se sám osobně přesvědčil, že vlak skutečně stojí na nástupišti a ne někde jinde. To se ovšem nestalo.

Poštovní zřízenec se zase od svěřené zásilky neměl hnout ani na krok...

Veškerá vina však byla nakonec přisouzena jen Eduardu Zmatlíkovi, který byl tak donucen způsobenou ztrátu nahradit v plné výši.

Tímto způsobem byl pro zbytek života finančně zcela zruinován. A aby mu mohlo být vůbec co z výplaty strháváno, byl mimořádně povýšen na poštovního podúředníka. Peníze mu pak poštovní správa srážela až téměř do konce války, kdy mu další úhrada byla prominuta.

- Mš -

Panoramatické KINO 70 Dobruška

Pozor na začátky představení.

Hraje v srpnu 1997.

5. úterý jen ve 20 hodin, 6. středa jen ve 20 hod.

NEBEZPEČNÉ MYŠLENKY

Repríza velmi úspěšného amerického dramatického filmu. M. Pfeifferová - profesorka nebo krotitelka? Jak přesvědčit školní grázly, že báseň je někdy lepší než vystřelovací nůž? Režie: J. N. Smith. Mládeži přístupný. Vstupné jednotné 29 Kč.

7. čtvrtek jen ve 20 hodin, 8. pátek jen ve 20 hodin

NEJASNÁ ZPRÁVA O KONCI SVĚTA

Repríza úspěšného českého filmového podobenství. O tom, že svět není kulatý a láska je vždy hříšná aneb o srdcích v nás a kolem nás... V hl. rolích: M. Bahuľ, D. Horváthová, J. Švandová, P. Landovský, J. Krytinář, R. Brzobohatý, L. Vondráčková, Y. Kornová a mnoho dalších. Režie: J. Jakubisko.

Mládeži nepřístupný. Vstupné jednotné 31 Kč.

9. sobota v 17 a ve 20 hodin

APOKALYPSA

Repríza úžasného amerického širokoúhlého válečného filmu. Drama Francise Forda Coppoly z vietnamského pekla. V hlavních rolích: M. Brando, R. Duwall, M. Sheen, H. Ford, D. Hopper a mnoho dalších.

Mládeži nepřístupný. Vstupné jednotné 29 Kč.

POZOR! 10. neděle v 10 hodin

BŮH, KTERÝ MLUVÍ

Proč ještě dnes čteme Bibli? Je snad v ní Bůh uzavřený? Je Bible kronikou lidských dějin či sbírkou moudrých výroků nebo obsahuje slovo od Boha? Každý je srdečně zván. Pravidelné bohoslužby Církve bratrské. Vstupné dobrovolné.

10. neděle v 17 a ve 20 hodin

BYL JEDNOU JEDEN POLDA II

Repríza úspěšné české komedie. Ladislav Potměšil opět jako potrhľý major Maisner. Pokračování úspěšného filmu o českých policajtech. Hrají: J. Sypal, J. Synková, P. Martinčová, V. Mareš, M. Moravec a mnoho dalších. Režie: J. Soukup.

Mládeži přístupný. Vstupné 27 a 29 Kč.

12. úterý jen ve 20 hodin

MICHAEL COLLINS

Premiéra amerického historického filmu. Boj: Liam Neeson. Krása: Julia Robertsová. Politika: Alan Rickman. O muži, který zemřel pro svobodu své země - a dal jí šanci, ať už to pro ni znamenalo dobro, či zlo. Režie: N. Jordan.

Mládeži přístupný. Vstupné 26 a 28 Kč.

13. středa jen ve 20 hodin

ZÁŘE

Premiéra nenápadného, ale mistrovského životopisného filmu - Austrálie. Životní příběh klavírního virtuosa Davida Helfgotta. V hl. rolích: G. Rushe, A. Müller-Stahl a další. Oskar za nejlepší herecký výkon v roce 1996.

Mládeži přístupný. Vstupné jednotné 30 Kč.

14. čtvrtek jen ve 20 hodin, 15. pátek jen ve 20 hodin

ZAPOMENUTÉ SVĚTLO

Repríza úspěšného vynikajícího českého filmu. Vášnivý vztah k lásce a k životu. V hl. rolích: B. Polívka, V. Žilková, J. Lábus, J. Pecha, H. Frejková a další. Režie: V. Mičálek. Mládeži přístupný. Vstupné jednotné 29 Kč.

16. sobota v 17 a ve 20 hodin, 17. neděle v 17 a ve 20 hodin

PROPADLÍ LÁSCE

Premiéra americké milostné komedie. K získání milovaného partnera jsou dobré všechny prostředky i za cenu nejvyšší oběti. V hl. rolích: M. Ryan a M. Broderick. Režie: G. Dunne. Mládeži přístupný. Vstupné jednotné 29 Kč.

19. úterý jen ve 20 hodin, 20. středa jen ve 20 hodin

TURBULENCE

Premiéra amerického širokoúhlého thrilleru. John Travolta se na každém kroku přesvědčuje, že je lepší být andělem v nebi než v americké Iowě. Dále hrají: A. McDowell, W. Hurt a jiní. Mládeži přístupný. Vstupné jednotné 30 Kč.

21. čtvrtek jen ve 20 hodin, 22. pátek jen ve 20 hodin

ANAKONDA

Premiéra amerického vynikajícího širokoúhlého thrilleru. Slyšíš prskat vlastní kosti, nemůžeš dýchat, nevydáš ani hlásku, chce se ti rvát. J. Voight, J. Lopezová a I. Cube v „Čelistech“ 90. let. Režie: L. Llosa. Mládeži přístupný. Vstupné jednotné 34 Kč.

23. sobota v 17 a ve 20 hodin, 24. neděle jen v 17 hodin

PROČ KOČKA NENÍ PES

Premiéra americké komedie. Ta, která ho miluje, nemusí být ta, kterou miluje on. V hl. rolích: U. Thurman, J. Garofalo, B. Chaplin, J. Fox a další. Režie: M. Lehmann. Mládeži přístupný. Vstupné jednotné 29 Kč.

24. neděle jen ve 20 hodin

TRAINSPOTTING - POSLEDNÍ ZASTÁVKA

Repríza divácky velmi úspěšného filmu Velké Británie. Zvol si život. Najdi si džob. Udělej kariéru. Založ si rodinu. Zvol si budoucnost. Ale proč bych já měl udělat takovou blbost? Režie: D. Boyle. Mládeži nepřístupný. Vstupné jednotné 30 Kč.

26. úterý jen ve 20 hodin, 27. středa jen ve 20 hodin

JEN BLÁZNI SPĚCHAJÍ

Premiéra amerického romantického filmu. Impulsivní love story s půvabnou Salmou Hayekovou a roztomilým Matthewem Perrym. Režie: A. Tennaut. Mládeži přístupný. Vstupné jednotné 32 Kč.

28. čtvrtek jen ve 20 hodin, 29. pátek jen ve 20 hodin

DIVOKÁ STVOŘENÍ

Premiéra amerického filmu. Nerozmazlujte je! V hlavních rolích bláznivá komedie: J. Cleese, J. Lee Curtisová, K. Kline a další. Režie: R. Young a F. Schepisi. Mládeži přístupný. Vstupné jednotné 29 Kč.

30. sobota jen v 17 hodin, 31. neděle jen v 17 hodin

O PERLOVÉ PANNĚ

Premiéra nového českého pohádkového romantického filmu. Příběh plný tajemství, lásky i hrdinných soubojů. Rytíř Kornelius hledá svůj sen, tajemnou krásu z obrazu. V hl. rolích: J. Hanzlík, F. Blažek, K. Sochorová, R. Žák, J. Hartl, R. Lukavský a mnoho jiných. Režie: Vl. Drha. Mládeži přístupný. Vstupné jednotné 29 Kč.

30. sobota jen ve 20 hodin, 31. neděle jen ve 20 hodin

BÁJEČNÁ LÉTA POD PSA

Repriza velmi úspěšného českého filmu. Příběh o osudech jedné rodiny, jejíž dobrodružství vám možná připomenou i něco z vaší vlastní historie. V hlavních rolích: L. Šafránková, O. Vetchý, V. Cibulková, V. Dlouhý, O. Brousek, K. Fialová a další. Režie: P. Nikolaev. Mládeži přístupný. Vstupné jednotné 31 Kč.

2. září úterý jen ve 20 hodin, 3. září středa jen v 17 hodin

LHÁŘ, LHÁŘ

Premiéra amerického filmu. Lež má krátké nohy. Jak je to s pravdou? Jim Carrey v hlavní roli americké komedie. Režie: T. Shadyac. České znění. Mládeži přístupný. Vstupné jednotné 31 Kč.

V měsíci září uvádíme:

- Kamenný most • Con Air • Vřískot •
- Všichni říkají: Miluji tě • Z džungle do džungle •
- Absolutní moc • Batman a Robin •

**Od 15. 9 do 21. 9. 1997 – DOVOLENÁ
KINO 70 Dobruška NEHRAJE!!!**

Změna programu vyhrazena. Písemné a telefonické objednávky vyřizuje Kino 70 Dobruška, tel. č. 0443/210 02, PSČ 518 01. Předprodej vstupenek týden před uvedením filmu. Pozor – pokladna Kina 70 otevřena dvě hodiny před začátkem představení.

Upozornění pro návštěvníky kina!!! Podle Zákona ČNR č. 241 ze dne 14. 4. 1992 náleží ke vstupnému příplatek 1 Kč, který není v uvedeném vstupném započítán!!!

Jaký byl uplynulý školní rok v DDM?

Mnoho rodičů, prarodičů a hlavně jejich dětí si zvyklo využívat nabídky Domu dětí a mládeže. Stále vzrůstající zájem o naše akce nás utvrzuje v přesvědčení, že zařízení pro volný čas je v našem městě potřebné. Snažíme se, aby si z nabídky našich pravidelných i příležitostných akcí mohla vybrat široká veřejnost.

Pravidelné kroužky probíhají od října do května. Mimo tradiční zájmové útvary (jazykové, taneční, pěvecké, hry na flétnu, programování a jiné) jsme v minulém roce připravili několik novinek.

Nejmladší školáci navštěvovali „První krůčky s PC“, naučili se ovládat počítač a základy programování. Pro maminky s dětmi byl založen M-klub. Maminky měly svůj program (porady s kadeřnicí, kosmetičkou, léčitелеm aj.) a v této době jsme zajistili program pro jejich děti.

Mezi úspěšné příležitostné akce se řadí Martinský trh, Pohádkový les, taneční soutěž Dobrušské sluníčko. S dobrým ohlasem se setkaly výstavy výtvarných a paličkových prací dětí ve výstavní síni MÚ. Výstavu exotického zvířectva uspořádali členové chovatelského kroužku pod vedením Martina Ježka. Tuto výstavu navštívilo více než 500 lidí a mnozí z nich, hlavně děti, se několikrát vrátili.

V minulém roce jsme vypracovali pro-

jekt „Droby se týkají i nás“ s protidrogovou tematikou. Součástí byla výstava, besedy s odborníky i s HIV pozitivní dívkou. V projektu chceme nadále pokračovat. Stále si však mnozí lidé myslí, že tyto problémy se našemu městu i dětem vyhnou. Bohužel, opak je pravdou.

Na jaře se nám podařilo dokončit již dlouho připravovanou keramickou dílnu. Proběhly již 4 kurzy pro děti i dospělé. Vyráběly se hrníčky, vázy, svícní, korálky a mnoho dalších věcí. Rádi bychom představili tyto práce veřejnosti na některé z výstav.

Během prázdnin mohou děti strávit několik týdnů na táborech. V červenci to byl tábor rybářů v Hlinsku a v srpnu tradiční „Příměšťák“ v Mělčanech.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, kteří nám pomáhají se zajišťováním akcí. Je to více než 25 externích spolupracovníků i několik ochotných rodičů. Zvláštní dík patří p. Lžičařovi z firmy ALLIANCE, s. r. o., který věnoval počítač do naší učebny. Dále p. Tomáši Ježkovi, který vyrobil klece pro naše zvířátka v chovatelském kroužku.

Všem přejeme příjemně strávený zbytek prázdnin a těšíme se na setkání v září.

Pracovníci DDM

Dobrušské gymnázium - střední škola s dlouholetou tradicí

Gymnázium v Dobrušce bylo založeno v roce 1945. V současné době má celkem 292 žáků.

V životě bývá zvykem se v určitých okamžicích ohlížet zpět. Ve školství se takovým mezníkem pravidelně stává každý ukončený školní rok. Je třeba

otevřeně říci, že právě ten letošní nebyl v souvislosti s celostátní situací ve školství vůbec snadný. Přesto jsme přesvědčení, že učitelé i studenti odvedli společně velký kus poctivé práce, což dokazují i umístění v olympiádách jednotlivých předmětů.

V okresních kolech úspěšně reprezentovali tito žáci:

Kateřina Skálová

1. místo v olympiádě z matematiky

Martina Tomášová

1. místo v olympiádě z českého jazyka

Ladislav Čepelka

1. místo v olympiádě z biologie

Žaneta Vlasáková

1. místo v olympiádě z anglického jaz.

Barbora Tichá

2. místo v olympiádě z matematiky

Kateřina Petrušková

2. místo v olympiádě z matematiky

Jana Dintarová

2. místo v olympiádě z anglického jaz.

Marcela Jirásková

3. místo v olympiádě z chemie

Do oblastního kola postoupili úspěšní řešitelé matematické olympiády:

Lukáš Fireš

Petra Hercigová

Vyvrcholení studijního úsilí představují samozřejmě maturitní zkoušky. Nejinak tomu bylo i letos. Z celkového počtu 58 maturantů složilo 20 zkoušku dospělosti s vyznamenáním. Počet vyznamenaných potěšil jistě každého, studenty samotné, jejich rodiče i učitele, neboť svědčí o kvalitní přípravě.

Naše radost byla o to větší, že maturanti měsíc před vlastní závěrečnou zkouškou úspěšně absolvovali celostátní srovnávací testy „Maturant“, k nimž byla naše škola vybrána MŠMT ČR jako jedna ze sta gymnázií v republice.

O viceleté studium na našem gymnáziu je mezi žáky základních škol z Dobrušky i okolí trvalý zájem. Počet žádostí o přijetí každoročně zhruba o polovinu překračuje naše možnosti. Z celkového množství 75 přihlášek v letošním roce bylo přijato 30 žáků, kteří s úspěchem vykonali zkoušky z českého jazyka a matematiky. Součástí přijímacího řízení byl rovněž psychologický test.

Poněkud nižší byl letos počet zájemců o čtyřleté studium z řad žáků 9. ročníků ZŠ. Po dvou kolech přijímacího řízení se stane našimi novými studenty celkem 26 uchazečů při možnosti naplnit třídu do výše 30 žáků. Avšak ani tato skutečnost nebrání otevření prvního ročníku čtyřletého studia.

Věříme, že trvale dobré výsledky naší školy s velmi pozitivním hodnocením Ústřední školní inspekce, která u nás v letošním roce provedla hloubkovou kontrolu, jsou pro všechny budoucí zájemce o studium na Gymnáziu v Dobrušce dostatečnou zárukou dalšího všestranně kvalitního vzdělávání.

L. Nováková

25 let badmintonu v Dobrušce

Badminton je u nás znám především jako letní sport a s pomalu končícími prázdninami mizí i badmintonové rakety a míčky z pláží kolem koupališť a rybníků i z pískových hřišť mezi paneláky. S nastupujícím podzimem však přichází nová sezóna závodního badmintonu,

jednoho z nejrozšířenějších světových sportů, zvláště v západní Evropě a asijských zemích. Na prahu nové sezóny se tedy ohlédneme za minulou, která byla pro dobrušské badmintonisty nejúspěšnější v dosavadní historii – oddíl byl založen na podzim r. 1972.

V kategorii dorostu vybojovalo smíšené družstvo stříbrné medaile na Mistrovství republiky v Českém Krumlově, kde ve finále naši hráči podlehli domácímu družstvu. Na Mistrovství ČR juniorů v Mostě skončil dobušský mix Jiří Skočdopole a Jolana Frýdová na 3. místě a sbírku bronzových medailí doplnil Mirek Skočdopole v deblu spolu s L. Heroutem z Hradce Králové. Jiří Skočdopole a Jolana Frýdová se probojovali v dorosteneckém věku i na Mistrovství republiky dospělých, kde v mixu společně obsadili 9. - 16. místo a stejně tak Jolana Frýdová ve dvouhře.

Za tyto výkony vyhodnotili sportovní novináři v anketě Sportovec r. 1996 družstvo dorostu ve složení J. Skočdopole, M. Skočdopole, V. Drašnar, T. Vrátný, J. Frýdová, L. Havránková, E. Hanfová (hostující z Prahy) na 2. místě v okrese a J. Frýdovou na 5. místě.

Úspěšně si vedli dobušští hráči i v Přeboru České obce sokolské. Žákovské družstvo: Monika Balcarová, Martin Laža a Ondřej Daněk skončilo ve své kategorii na 7. místě, mezi dorostenci a dospělými sokoly titul Přeborníka ČOS obhájilo družstvo Dobrušky: J. Frýdová, V. Drašnar a M. Skočdopole.

Po vítězství v krajském přeboru postoupilo družstvo dospělých do tzv. východní kvalifikační skupiny v boji o II. ligu. Tady se utkalo se Sokolem Brno - Líšeň a vyhrálo 6 : 2 a s TJ Minerva Opava, kterou porazilo 7 : 1. Výhra znamenala postup do moravské skupiny II. ligy. Postup vybojovali: Jolana Frýdová, Petra Tomková, Jiří Skočdopole, Miroslav Skočdopole, Václav Drašnar, ing. Tomáš Mračno a Petr Šváb.

Úspěšná sezóna byla ukončena tradičním turnajem o Přeborníka města Dobrušky, kterého se zúčastnilo více než 40 hráčů z Trenčína, Prahy, Plzně, Hradce Králové, Olomouce, Nejdku a Dobrušky. V kategorii mužů zvítězil český reprezentant Jan Vondra z Prahy, v kategorii žen Jolana Frýdová.

Na slavnostním večeru po skončení turnaje, kterého se zúčastnil i předseda Českého badmintonového svazu pan Bohumil Dufek z Prahy, předseda VČ badmintonového svazu pan ing. Pavel Hroch z Hradce Králové a pan Vladimír Zrzavý, starosta Dobrušky, se sešli mnozí z bývalých členů dobušského oddílu a při hudbě a tanci zavzpomínali spolu se svými přáteli z oddílů východočeského kraje na svou aktivní hráčskou činnost.

- jf -

Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere.

Dnešní doba má jiné krédo. Ten, kdo něco dává a nehledá přitom svůj prospěch, je „blázen“. Všichni chtějí brát. Ať už se podíváme na politické víření kolem státního rozpočtu, nebo různé podvody ve finanční politice. V nás to pak vyvolává dojem, že si musíme také něco „urvat“, dokud je ještě z čeho.

Najde se vůbec někdo, kdo by chtěl nezištně dát? Pán Ježíš si tohoto postoje velice cenil, proto vyslovil již výše citovanou větu. Naše společenství nechce být jenom nějakou náboženskou společností, ale prakticky jednajícími křesťany, kteří dělají to, co se jejich Pánu líbí.

Proto jsme také v našem městě zorganizovali sběr šatstva a obuvi pro Ukrajinu. Tato akce probíhala v dubnu. Zapojili jsme se tak do misijní práce, kterou organizuje nadace Nehemia.

Nad těmito akcemi se často objevují otázky. Dojde pomoc až na místo? Nedostane se do rukou překupníků, kteří jen těží z lidské bídy? Nadace Nehemia už učinila dobré zkušenosti s transportem a dodávkou oblečení přímo na místo. Spolupracuje s církvemi v Kryvem Rohu, podporuje kazatele, hodlá otevřít vyvažovnu pro duchodce a invalidy a pomáhá českým církvím navazovat osobní kontakty s církvemi na Ukrajině. To vše se odehrává na rovině osobních vztahů, a proto jsou zásilky s oblečením dopraveny přímo na místo, kde je dostávají lidé, kteří je skutečně potřebují.

Vám, kteří jste tuto akci podpořili, chceme upřímně poděkovat. Přispěli jste na dobré dílo. V srpnu pořádá Nehemia cestu na Ukrajinu. Pokud budete mít zájem, můžeme se na podzim sejít. Rád se s vámi podělím o dojmy z této cesty. Pokud se vás dotýkají problémy chudých ve světě a nechcete být lhostejní, rádi vám zprostředkujeme informace o možnostech spolupráce s Nadačí Nehemia, která nechce lidem přinést jen fyzickou pomoc, ale i pomoc duchovní, která vede skrze Písmo svaté a modlitbu především k proměně od základu osobnosti.

Závěrem ještě děkujeme firmě JECH, která nám sebrané šatstvo bezplatně odvezla do skladu v Kolíně.

Za Jednotu bratrskou Miroslav Boš

Rádio METUJE 92,8 FM

nám. T.G.M. 1294, 547 01 Náchod

tel.: 0441/421 521

fax: 0441/421 621

Rádio METUJE 92,8 FM zajišťuje:

reklamní a propagační službu,
aktuální oznamy v kulturním servisu,
v pořadu s názvem „Paleta kultury“ je
vymezen prostor pro všeobecný kulturní
rozhled posluchačů z dobrušského regionu.

RENOVACE kuchyňských linek

Nabízíme:

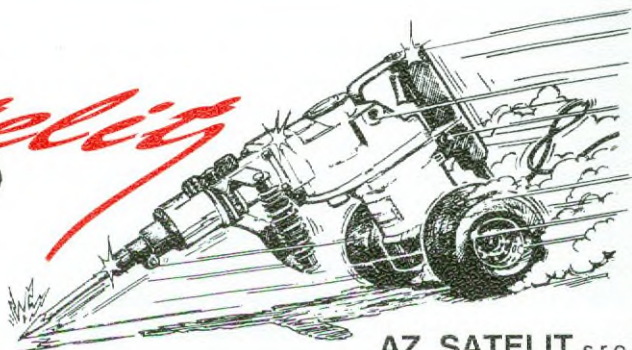
- VÝMĚNU DVÍŘEK
v různém provedení a dezénech
- VÝMĚNU PRACOVNÍ DESKY
- VÝMĚNU DŘEZU
- DALŠÍ ÚPRAVY dle dohody

Objednávky po 18. hodině.

Jaroslav Hanzl, tel. 0441/735 96

Ivan Horák, tel. 0441/734 97

AZ
Satelit
VELKOOBCHOD

Formule 1 v náradí !

AZ SATELIT s.r.o.

Kostelní 42, 518 01 Dobruška

tel.fax 0443*21 101, 22 611

DOBRUŠSKÝ ZPRAVODAJ

MĚSÍČNÍK PRO KULTURNÍ A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT DOBRUŠKA

Vydává Městský úřad Dobruška

Redakční rada: Václav Matouš (předseda), Vladislav Balcar, Josef Fryda, Jiří Mach,
Radovan Ježek, Marcela Poláčková.

Grafická úprava: ing. Josef Benedikt.

Sazba: Zdeňka Hanousková. Tisk: Tiskárna Janda a Hájek Dobruška.

Městský úřad
Dobruška

Adresát:

NOVINOVÁ ZÁSILKA

Výplatné v hotovosti

Podávání novinových zásilek povoleno

Oblastní správou pošt Pardubice

čj.: PP/ 1-3875/93 ze dne 10. 11. 1993